

Gáti Dánielné Anyjával És Leányával

Ez a kép Karcagon, a házunk kertjében készült az 1930-as évek végén. A nagyanyám [Kupferstein ?-né, szül. ? Heléna], az anyám [Gáti (akkor: Grósz) Dánielné, szül. Kupferstein Margit] és a nővérem [Gáti (Grósz) Éva] vannak rajta.

A nagyszüleim közül egyedül csak az anyámnak az anyja volt életben, mikor én születtem. Őnekik Újlétán volt kertészetük. Szőlőtermelők voltak, borászattal foglalkoztak.

Anyám 1908-ban született, Újlétán, de azt nem tudom, hogyan került Karcagra, és hogy ismerkedtek meg apámmal. Nem nagyon meséltek róla. A nővérem tudta biztos. Ő szeretett érdeklődni ilyen dolgok iránt. Zsinagógai házasság volt, úgy tudom, ahogy szokták, a sátor alatt csinálták.

A kert egy sok szobás házhoz tartozott. Ott töltöttem a gyermekkoromat. Körülbelül hat szoba lehetett. Akkor fürdőszoba, spájz, konyha, nagy terasz hátul. Szóval nagyon szép volt, meg jól meg volt építve. Az egy tiszta téglaház volt. Nem mindenki engedhette meg magának, hogy egy ekkora nagy házat fönntartson. Az anyám, apám, a nővérem meg én laktunk ott. Meg volt a személyzet. Abban az időben úgy hívták őket, hogy cselédek. Azt hiszem, egy cseléd volt, aki segített anyámnak mindenben, a főzésben, a takarításban. Egy szobát anyám mindig kiadott a rendőrnymozónak, ilyen jól szituált, intelligens embereknek. Aztán a többi szoba a mienké volt.

Az apám miatt teljesen kóser háztartást vezetett anyám. A cseléddel együtt elvittük a csirkét, kacsát, libát a sakterhoz. Akkor a sakter elvágta az állat nyakát, kivérzett, és akkor utána mentünk vissza. Otthon meg minden kóser volt, az edények is. De anyám is csak annyiban tartotta a vallást, hogy kóser háztartást vezetett. Többet ő nem is nagyon tudott.

Velük együtt voltam a karcagi gettóban, aztán a többi helyen is végig együtt maradtunk, és isteni szerencsének köszönhetően mind megmenekültünk, még a nagymamám is.